

ловѣческо селеніе.» Въ пустиннитѣ живѣлища на Аварытѣ, Франкытѣ миѣли задѣ Тисѣ; среднето теченіе на Дунава отѣ сѣверѣ кѣмѣ югѣ. види са, было зето за граница на западната имперія.

И южнытѣ съѣды на Аварытѣ, Хърватытѣ, са покорили на Франкыти, какѣто въ земята между Драва и Сава, тѣи и въ Далмація; Сирмій⁽¹⁴⁾, който лѣжи на Сава, станѣлъ франкса крѣпость; въ 799 г. Франкската войска са евила въ сѣверната часть на приморската Хърватія⁽¹⁵⁾; въ 806 г. Римскытѣ градове на Далмація искали покровителството на Карла, Далматскытѣ Славены и тѣ са покорили на властѣта му, и въ договорѣ съ Римскыя императорѣ (811) Далмація была припозната за Франкса областъ.

Поразяваніето на Аварытѣ отѣ Карла възбудило нова дѣятельность въ заробеннытѣ отѣ тѣхѣ племена. Въ Панонія Славенскытѣ вѣтви истласкали далечъ на западъ остаткытѣ на Аварытѣ⁽¹⁶⁾. Отѣ друга страна, задѣ Тиса, повдигнѣли са Българытѣ отѣ онѣзи дружина която, като са дигнѣла въ едно време съ дружината Аспарухова на западъ отѣ Черноморскытѣ равнины, останѣла на сѣверныя брѣгѣ на Дунава и, както са споменѣ, влѣзва тамѣ въ състава на Аварското царство. Въ началото на IX в. тѣ покорили Аварытѣ, които живѣяли между тѣхѣ, и, не са знае по каквы обстоятелства, са присѣединили кѣмѣ

(14) ПоСлав. Сремъ: развалины въ Митровица.

(15) Древня Либурия.

(16) Einhardi annales a. 805 «Аварскійтѣ Хаканѣ прибѣгналь при Карла и си испросиль мѣсто за живенѣ между Сабарія и Карнунтѣ (сегѣ Sarwar и Heimbург), въ най-западныя край на Венгрія, на границата на Австрія, защото той отѣ буйството на Славенытѣ не можѣлъ вече да стои въ напрѣшнытѣ си земи.»